

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 27 nëntor 2014
Nr. ref.: RK 735/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastet Nr. KI19/14 dhe KI21/14

Parashtrues

Tafil Qorri dhe Mehdi Syla

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 2129/2013, të 5 dhjetorit 2013, dhe të Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1947/2013, të 5 dhjetorit 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesat janë dorëzuar nga z. Fadil Qorri nga Gllogoci dhe z. Mehdi Syla nga fshati Kishnarekë, komuna e Gllogocit (në tekstin e mëtejme: parashtruesit). Z.

Mehdi Syla përfaqësohet nga z. Bashkim Latifi, avokat nga Prishtina, ndërsa z. Fadil Qorri nuk ka përfaqësues.

Vendimet e kontestuara

2. Parashtruesi Fadil Qorri (KI19/14) e konteston Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 2129/2013, të 5 dhjetorit 2013, i cili i ishte dorëzuar atij më 17 janar 2014.
3. Parashtruesi Mehdi Syla (KI21/14) e konteston Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1947/2013, të 5 dhjetorit 2013, i cili i ishte dorëzuar atij më 17 janar 2014.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktvendimeve të kontestuara, të cilat e refuzuan si të pabazuar ankesën e parashtruesve lidhur me një shumë të caktuar të kompensimit me rastin e pensionimit të tyre.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Kushtetuta), nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejshëm: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 5 shkurt 2014, parashtruesit i dorëzuan kërkesat e tyre në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata).
7. Më 6 mars 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin Nr. GJR. KI19/14, caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues dhe me Vendimin Nr. KSH. KI19/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 11 mars 2014, në pajtim me rregullin 37 (1) të Rregullores së punës, Kryetari urdhëroi bashkimin e kërkesave KI19/14 dhe KI21/14. Me këtë urdhër, ishte vendosur që gjyqtari raportues dhe Kolegji shqyrtues për të dy rastet (KI19/14 dhe KI21/14) të jenë të njëjtë, ashtu siç ishte vendosur me vendimet e Kryetarit, GJR. KI19/14 dhe KSH. KI19/14.
9. Më 13 mars 2014, Gjykata i njoftoi parashtruesit për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ata që të dorëzojnë autorizimin për z. Bashkim Latifi, pasi që parashtruesit kishin njoftuar se ai do t'i përfaqësonte në Gjykatë.
10. Më 16 prill 2014, z. Mehdi Syla (KI21/14) e dorëzoi dokumentin e kërkuar në Gjykatë, ndërsa z. Tafil Qorri nuk e dorëzoi dokumentin e kërkuar.

11. Më 13 qershor 2014, Gjykata i njoftoi parashtruesit për bashkimin e këtyre dy kërkesave dhe Gjykatën e Apelit për regjistrimin e kërkesave KI19/14 dhe KI21/14 dhe për bashkimin e këtyre dy kërkesave.
12. Më 16 shtator 2014, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

13. Në një datë të pacaktuar, parashtruesit paraqitën padi në Gjykatën Themelore në Prishtinë, duke kërkuar nga Drejtoria e Arsimit e Komunës së Gllogocit që t'ua paguajë parashtruesve një shumë të caktuar, me rastin e pensionimit të tyre.
14. Më 4 qershor 2013, Gjykata Themelore në Prishtinë (Aktvendimi C. nr. 132/2013) e hodhi poshtë padinë e z. Fadil Qorri (KI19/14) si të palejueshme. Të njëjtën ditë, Gjykata Themelore në Prishtinë (Aktvendimi C. nr. 130/2013) e hodhi poshtë padinë e z. Mehdi Syla (KI21/14) si të palejueshme.
15. Gjykata Themelore, me rastin e hedhjes poshtë të padive të parashtruesve, arsyetoi në mënyrë identike në të dyja rastet dhe konstatoi se *"[...] Në rastin konkret paditësi nuk i është përmbajtur dispozitave të nenit 78 dhe 79 të Ligjit të Punës së Kosovës. Mbi këtë fakt [...] Gjykata duke e aplikuar dispozitën e nenit 391 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore e hudhi poshtë padinë si të palejueshme, nga se padia është paraqitur para shterrjes së mjeteve të lejuara tek e paditura"*.
16. Parashtruesit ushtruan ankesë në Gjykatën e Apelit të Kosovës, për shkak të *"shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore"* dhe kërkuan që aktvendimet e kontestuara të prishen dhe rastet të kthehen për rigjykim në Gjykatën Themelore.
17. Më 5 dhjetor 2013, Gjykata e Apelit (Aktvendimi CA. nr. 2129/2013) e refuzoi si të pabazuar ankesën e z. Fadil Qorri (KI19/14). Të njëjtën ditë, Gjykata e Apelit (Aktvendimi CA. nr. 1947/2013) e refuzoi si të pabazuar ankesën e z. Mehdi Syla (KI20/14). Në të dy rastet, Gjykata e Apelit arsyetoi se:

"[...] gjykata e shkallës së parë ka vendosur drejt kur e ka hedhur poshtë padinë e paditësit si të pa lejuar. [...] nga shkresat e lendes përfundohet se paditësi nuk iu ka drejtuar të paditurës për mbrojtjen e të drejtave të veta me rastin e shkuarjen në pension, konform nenit 78 të Ligjit të Punës të Kosovës. [...] e drejta për pension dhe beneficinet eventuale rezultojnë nga marrëdhënia e punës, andaj paditësi konform nenit 78 të Ligjit të Punës është dashur ta respektojë procedurën interne për realizimin e të drejtave të veta".

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

18. Parashtruesit pretendojnë se aktvendimet e kontestuara përbëjnë shkelje të nenit 3 (Barazia para Ligjit), të nenit 22 (Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare), të nenit 24 (Barazia para

Ligjit) dhe të nenit 54 (Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave) të Kushtetutës. Parashtruesit pretendojnë shkeljen e Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: KEDNJ) dhe të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: DUDNJ), pa e saktësuar ndonjë nen të këtyre dokumenteve.

19. Parashtruesit në kërkesat e tyre të ndara, por identike, pretendojnë se *“Gjykata e shkallës së parë dhe ajo e apelit, e ka ngatërruar bazën juridike të kërkesëpadisë duke e trajtuar si kategori për proceduarat për realizimin e të drejtave nga marrëdhënia e punës nga neni 78 i Ligjit të Punës, ndërsa në rastin konkret fjala është kompensimi sipas kontratës kolektive si kategori nga marrëdhëniet detyrimore”*.
20. Për më tepër, parashtruesit pretendojnë që *“Sipas dispozitës së nenit 102 të Kushtetutës [...] Gjykatat është dashur të gjykojnë pa asnjë ndikim, duke e respektuar hierarkinë e akteve juridike e cila përcaktohet me dispozitën e nenit 4 të Ligjit nr. 03/l-212 të Punës, te cilat paraqesin burim të drejtave të punëtorëve [...]”*.
21. Parashtruesit kërkojnë nga Gjykata që *“t’i vlerësoj shkeljet nga autoritetet publike sipas Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë [...] dhe Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [...] dhe të njëjtit t’i anulojë si jo kushtetuese dhe jo ligjore”*.

Pranueshmëria e kërkesës

22. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesit i kanë përmbushur kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
23. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet edhe nenit 48 të Ligjit, i cili përcakton:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar (...)”.
24. Përveç kësaj, Gjykata i referohet rregullit 36 (1) c), 36 (2) b) dhe d) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

“(1) Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:

[...]

(c) kërkesa nuk është qartazi e pabazuar”.

(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese;

[...], ose

d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

25. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesit i kishin kontestuar aktvendimet e Gjykatës Themelore dhe Gjykatës së Apelit, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore. Tani, ata i kontestojnë aktvendimet e Gjykatës së Apelit në Gjykatën Kushtetuese, sepse aktvendimet e kontestuara pretendohet t'u kenë shkelur "*të drejtat e garantuara për barazi para ligjit dhe mbrojtje gjyqësore të të drejtave*".
26. Gjykata rikujton se në pajtim me parimin e subsidiaritetit, parashtruesit duhet të ngrenë çfarëdo shkelje të pretenduar kushtetuese në gjykatat e rregullta, ashtu që në radhë të parë të sigurojnë mbrojtjen e të drejtave të tyre themelore të mishëruara në Kushtetutë. Parashtruesit duhet gjithashtu të mbështesin pretendimin e tyre dhe të sqarojnë si dhe pse një vendim i ka shkelur të drejtat e tyre të garantuara me Kushtetutë.
27. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesit nuk i kanë ngritur shkeljet e pretenduara kushtetuese të të drejtave të tyre të garantuara për barazi para ligjit dhe mbrojtje gjyqësore të të drejtave në Gjykatën e Apelit. Përveç kësaj, parashtruesit nuk sqarojnë saktësisht si dhe pse aktvendimet e Gjykatës së Apelit ua kishin shkelur të drejtat e tyre për barazi para ligjit dhe për mbrojtje gjyqësore të të drejtave.
28. Gjykata rikujton se Gjykata e Apelit iu ishte përgjigjur të gjitha pretendimeve të parashtruesve, kur kishte refuzuar ankesën e tyre, duke gjetur se: "*Kontrata kolektive ne te cilën paditësi e mbështet të drejtën e vet është miratuar me 1.01.2005 dhe ka qenë në fuqi tri vjet, përkatësisht deri me 31.12.2007. Pas kësaj në Kosovë nuk është lidhur asnjë kontratë kolektive, gjë që është fakt i njohur. Paditësi të drejtën në pension e ka fituar më 30.04.2012 dhe nuk mund të kërkojë pagesën e pagave për shkak të shkuarjes në pension dhe pagat jubilarë në bazë të Kontratës kolektive jo valide*".
29. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se aktvendimi i Gjykatës së Apelit ka dhënë arsyetim të gjerë dhe të plotë të fakteve të çështjes dhe konstatimet e tij ligjore janë mirë të arsyetuara dhe të qarta, në përgjigjen ndaj pretendimeve të paraqitura nga parashtruesit. Prandaj, Gjykata konstaton se procedurat në gjykatat e rregullta kanë qenë të drejta dhe të arsyetuara (shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, Nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
30. Në lidhje me këtë, Gjykata rithekson që nuk është detyrë e saj, sipas Kushtetutës, që të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt në lidhje me vendimet që merren nga gjykatat e rregullta. Është roli i gjykatave të rregullta që t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999, para. 28, shih gjithashtu rastin Nr. KI70/11, parashtrues *Faik Hima, Magbule Hima dhe Besart Hima*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
31. Gjykata vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në atë mënyrë që procedurat në përgjithësi dhe të shikuara në tërësinë e tyre, janë mbajtur në mënyrë të tillë sa që parashtruesit të kenë pasur gjykim të drejtë (shih, *inter*

alia, Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar, nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejta të Njeriut, i 10 korrikut 1991).

32. Pas shqyrtimit të argumenteve dhe dëshmive të paraqitura nga parashtruesit, Gjykata konsideron se aktvendimet e kontestuara nuk ishin nxjerrë në mënyrë të padrejtë apo arbitrare.
33. Prandaj, Gjykata konsideron se parashtruesit nuk i kanë mbështetur pretendimet e tyre dhe as nuk kanë paraqitur ndonjë dëshmi *prima facie* që do të tregonte shkeljen e të drejtave të tyre të garantuara me Kushtetutë, KEDNJ apo DUDNJ.
34. Për arsyet e lartcekura, Gjykata konkludon se faktet e paraqitura nga parashtruesit në asnjë mënyrë nuk i arsyetojnë shkeljet e pretenduara të të drejtave kushtetuese, në të cilat ata thirren dhe ata nuk i kanë dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimet e tyre.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113. 7 të Kushtetutës dhe me rregullat 36 (1) c), 36 (2) b), 36 (2) d) dhe 56 (2) të Rregullores së punës, më 16 shtator 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani

